

TEZAUUR LITURGIC

**29 MAI/11 IUNIE
STILIANOS MAKRI**

PARACLISUL

**SF. IERARH-
MĂRTURISITOR**

LUCA

VOINO-IASENEȚKI,

**ARHIEPISCOPUL
SIMFEROPOLULUI**

ATENA, 2010

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΛΟΥΚΑΝ,
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΤΟΝ ΙΑΤΡΟΝ

Ποίημα Στυλιανού Μακρή

Ευλογήσαντος του Ιερέως, λέγομεν τον παρόντα ψαλμόν

Και ευθύς το

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν ευλογημένος ο
ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχος α' . Εξομολογείσθε τω Κυρίω και
επικαλείσθε το όνομα το άγιον αυτού.

Στίχος β' . Πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με και τω
ονόματι Κυρίου ημυνάμην αυτούς.

Στίχος γ' . Παρά Κυρίου εγένετο αύτη και έστι
θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Ήχος δ' . Τη Θεοτόκω

Τον θεοτίμητον αστέρα υμνούντες, τον επ' εσχάτων ημερών
διαλάμπαντα, Ιεραρχών το καύχημα και κλέος πιστών
ιατρών τε κόσμημα, στηριγμόν ορθοδόξων, θαυμαστόν

ομότεκνον και επώνυμον τρίτου σεπτού χορού των ευαγγελιστών, Λουκάν τον θείον, προφρόνως τιμήσωμεν.

Δόξα. Και νύν.

Ού σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τας δυναστείας σου, λαλείν οι ανάξιοι· ει μη γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσούτων κινδύνων; τις δε διεφύλαξεν, έως νύν ελευθέρους; Ούκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σου σούς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ο Ν΄ Ψαλμός

Είτα ο κανών, ού η ακροστιχίς:

ΛΟΥΚΑ ΙΑΤΡΕ, ΙΑΣΟΝ ΜΕ, ΣΟΙ ΚΡΑΖΩ ΓΟΕΡΩΣ.

Σ(τυλιανού). Στίχος: Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ωδή α΄ . Ήχος πλ. δ΄ . Υγράν διοδεύσας

Λουκάν ευφημήσωμεν οι πιστοί, Ιεράρχην μέγαν και θαυμάσιον ιατρόν, χάριν εκζητούντες ιαμάτων, αντιδωρούμενοι τούτω τον έπαινον.

Ο θαύματα θεία επιτελών, πήγασον ταχέως τοις νοσούσι θαυματουργώς ρείθρα θεραπείας από νόσων, Λουκά ψυχών και σωμάτων, δεόμεθα.

Υπόδικος γέγονα αληθώς εξ αμαρτιών μου, παροργίσας, Λουκά σεμνέ, τον κριτήν των πάντων, όθεν σπεύδω συνήγορόν σε ευρείν, ο ταλαίπωρος.

Καρδίας μου κάθαρον μολυσμόν, Αγνή, η εν βίω ακραιφνεί τε και καθαρώ Μήτηρ γενομένη του Σωτήρος και υπερτέρα των άνω δυνάμεων.

Ωδή γ' . Ουρανίας αφίδος

Ατεκνίαν και νόσους, ως ιατρός άριστος, ανιάτους τη ση πρεσβεία, πάτερ, θεράπευσον, Λουκά, πανόλβιε, και υγιείαν απαύστως δίδου τοις προστρέχουσιν θείois λειψάνοις σου.

Ιεραίς μελωδίαις των ευσεβών άδει σοι ο χορός, αιτούμενος πίστει την προστασίαν σου, Λουκά θεσπέσιε, ότι θερμότατον, πάτερ, εύρατό σε έφορον και αντιλήπτορα.

Ακενόδοξον τήρει τον λογισμόν, άγιε, των παρά Κυρίου θελόντων στέφος κομίσασθαι, ως αν, θεόσοφε, σην βιοτήν μιμηθέντες, εις το ταπεινώσεως ύψος αρθήσωνται.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς

Τελωνίων την όψιν, την φοβεράν, Δέσποινα, εν τη του θανάτου μου ώρα φυγείν με, Άκραντε, λιταίς αξίωσον

Λουκά, σεπτού Ιεράρχου, όπως εισελεύσωμαι εις τον Παράδεισον.

Διάσωσον εξ αλγηδόνων και νόσων ποικιλομόρφων ανιάτων τ' ασθενειών, Λουκά, τους ικέτας σου, διδούς υγιάν αυτοίς κατ' άμφω.

Επίβλεψο εν ευμενεία, Πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν καλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Κάθισμα. Ήχος β'. Τα άνω ζητών

Νοσούντας, Λουκά σεμνέ, επισκεψάμενος, εκ νόσων δεινών ταχέως τούτους ίασας και παθών την όκλησιν ως καλός ιατρός εξηφάνισας, χειρουργικώς καρδίας εκτεμών, πρεσβεία τη ση αποχρησάμενος.

Ωδή δ'. Εισακήκοα Κύριε

Ραντισμώ της σης χάριτος, πότισον το δένδρον, πάτερ, ασκήσεως της εμής, όπως πολύκαρπον, ευρεθέν, εκφύγη τμήσιν, άγιε.

Εξακόντισον, άγιε, πνεύματος τα βέλη προς τον μισόθεον αντικείμενον και λύτρωσαι πάντας τους ικέτας σου εκ θλίψεως.

Ιατρέ ικανώτατε, σπεύσον θεραπεύσαι τους ανυμνούντάς σε, ίνα πάντες απολαύσωμεν υγιείας δώρον το πολύτιμον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς

Αγαπήσασα Κύριον όλως εκ ψυχής σου, ηγήσω, Άκραντε, είναι σκύβαλα και μάταια όσα ούχ υπάρχει μετά θάνατον.

Ωδή ε' . Φώτισον ημάς

Σκόλοπα σαρκός και ψυχής τα καρκινώματα, αρρωστίαν και τα πάθη μου, Λουκά, μη βραδύνης θεραπεύσαι, αξιάγαστε.

Όμματα νοός τω ικέτη σου διάνοιξον, ίνα τύφλωσιν, Λουκά, πνευματικήν διαφύγω, κατοπτεύσας φως το άϋλον.

Νίκης ευκλεούς του Χριστού η πίστις έτυχεν εν τω βίω σου, Λουκά, τω θαυμαστώ, καταργούσα αθεΐας φληναφήματα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς

Μήτηρ του Θεού, μητρικώς υπό την σκέπην σου διαφύλαττε το πλήρωμα αεί Εκκλησίας του Υιού σου, Αειπάρθενε.

Ωδή στ' . Την δέησιν

Επίληπτος γεγονόςς ο άθλιος, την καλήν απολογίαν ούκ έχω επί του βήματος του αδεκάστου, πάτερ, κριτού και ετοιμή μοι κόλασις, διο, Λουκά, υπέρ εμού τον Δεσπότην αεί καθικέτευε.

Σβεστήριος της σαρκός πυρώσεως ο της χάριτός σου όμβρος υπάρχει, όθεν την δρόσον του Πνεύματος πάσιν ημίν κατάπεμψον, ένδοξε άγιε, συ γάρ γινώσκεις ασφαλώς των παθών χορηγείν το αντίδοτον.

Ομόνοϊαν και αγάπην δίδαζον ορθοδόξων τα συστήματα, πάτερ, καθοδηγών προς ενότητα πάντας, θείε Λουκά, και εις έτερα σχίσματα μη επιτρέψης εμπεισείν την Χριστού Εκκλησίαν, σεβάσμιε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς

Ιμάτιον της ψυχής εσπίλωσα από ρύπου αμαρτίας, το σώμα, και σοι κραυγάζω εκ βάθους καρδίας, Αγνή Παρθένε, ταχέως με κάθαρον, όπως εισέλθω ούν καγώ εις Νυμφώνα ουράνιον, Δέσποινα.

Διάσωσον εξ αλγηδόνων και νόσων ποικιλομόρφων ανιάτων τ' ασθενειών, Λουκά, τους ικέτας σου, διδούς υγείαν αυτοίς κατ' άμφω.

Ἄκραντε, ἡ δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, ἐπ' εσχάτων των ημερών, τεκούσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον . Ἦχος β' . Ταις των αιμάτων σου
Ὡς των κλεινῶν Αναργύρων ομότιμος και θαυμασταίς
ιατρείαις ομότροπος, Λουκά, Ιεράρχα θεοπέσειε, Τοις
αιτουμένοις εκ νόσων την ίασιν Παράσχου ταχύ ὡς
ευσυμπάθητος.

Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοίνιξ ανθήσει, και ὡσεὶ κέδρος ἡ
εν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος: Πεφυτευμένος εν τῷ οίκῳ Κυρίου, εν ταις αυλαίς
του Θεοῦ ημῶν εξανθήσει.

Ευαγγέλιον: Εκ του κατά Λουκάν.

(ς 17 – 19 και θ' 1 – 2 και ι' 16- 21)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθε προς τον Ιησοῦν ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ, και πλήθος πολὺ του λαοῦ, ἀπὸ πάσης
της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και της παραλίου Τύρου και
Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ακούσαι αὐτοῦ, και ιαθῆναι ἀπὸ των
νόσων, και οἱ οχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ακαθάρτων, και
εθεραπεύοντο· και πᾶς ο ὄχλος ἐζήτει ἀπεσθαι αὐτοῦ, ὅτι
δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο και ἴατο πάντα.

Συγκαλεσάμενος δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς δύναμιν και εξουσίαν επί πάντα τα δαιμόνια, και νόσους θεραπεύειν· και απέστειλεν αυτούς κηρύσσειν την βασιλείαν του Θεού, και ιάσθαι τους ασθενούντας. Και έλεγεν αυτοίς ο ακούων υμών, εμού ακούει, και ο αθετών ημάς, εμέ αθετεί· ο δε εμέ αθετών αθετεί τον αποστείλαντά με. Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες· Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσεται υμίν εν τω ονόματί σου. Είπε δε αυτοίς εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. Ιδού δίδωμι υμίν την εξουσίαν του πατείν επάνω όφεων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν υμάς ου μη αδικήση. Πλήν εν τούτω μη χαίρετε, ότι τα πνεύματα υμίν υποτάσσεται· χαίρετε δε μάλλον, ότι τα ονόματα υμών εγράφη εν τοις ουρανοίς. Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσατο τω Πνεύματι ο Ιησούς και είπεν· εξομολογούμαί σοι, Πάτερ, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών, και απεκάλυψας αυτά νηπίοις ναι, ο Πατήρ, ότι ούτως εγένετο ευδοκία έμπροσθέν σου.

Δόξα Πατρί.

Ταις του Ιεράρχου πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τα
πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νύν.

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τα
πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Στ: Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου, και κατά
το πλήθος των οικτιρμών σου, εξάλειψον το ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β' . Όλην αποθέμενοι.

Άπασα, πανόλβιε, η οικουμένη καυχάται επί τη θεόφρονι
βιοτή σου, άγιε, ως στερρώτατα διωγμούς, θλίψεις τε και
πολλάς βασάνους, φυλακάς και συνειδήσεως, πάτερ,
μαρτύριον εκ της αθεΐας υπήνεγκας και πίστει
ωμολόγησας τον Χριστόν, τον σε θαυμαστώσαντα, όθεν και
εν ύμνοις τον έπαινον προσάγει σοι, Λουκά, και εξαιτείται
την εύτονον, όλβιε, πρεσβείαν σου.

Ωδή ζ' . Οι εκ της Ιουδαίας

Κληρονόμος υπάρχων αγαθών αιωνίων, Λουκά
μακάριε, τον κλήρον επευλόγει και τον λαόν Κυρίου τον
πιστόν, θεοτίμητε, νέμων τον πλούτον αυτοίς αεί των σων
θαυμάτων.

Ρώσιν πάσι παρέχων τοις θερμώς εκζητούσιν την σην αντίληψιν, κατά την χρείαν δίδου εκάστου την ιδίαν τα ιάματα, άγιε, ποικιλοτρόπως, Λουκά, δύνασαι γάρ ιάσαι.

Αθεΐας την πλάνην, βλασφημίαν αιρέσεως, πάτερ, κάθελε και λύμην των ποικίλων σχισμάτων Εκκλησίας και σκανδάλων την έφοδον, ως ορθοδόξων πιστών προστάτης, θεοφόρε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς

Ζωοδόχος υπάρχουν και πηγή η ακένωτος, Παμμακάριστε, πηγάζουσα αφθόνως τοις σοις προσερχομένοις τα σωτήρια νάματα, ως χορηγός δωρεών, Σεμνή, επουρανίων.

Ωδή η' . Τον Βασιλέα

Ω των θαυμάτων των σων, Λουκά Ιεράρχα, δι' ών σύ ενεργείς το συμφέρον πάντων των χρηζόντων της σης επικουρίας.

Γόνυ σοι κλίνω εν ταπεινώσει καρδίας, προσκυνών την εικόνα σου, πάτερ, και τα λείψανά σου ασπάζομαι, εν πίστει.

Ο μυστιπόλος, ο ιερός, του Υψίστου, εις την άνω
μνημόνευε, μάκαρ, θείαν λειτουργίαν των σε
υμολογούντων.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς

Έαρ, Παρθένε, το μυστικόν σωτηρίας, φως το
θείον ανάτελλε πάσι, παύουσα χειμώνα, Σεμνή, της
αμαρτίας.

Ωδή θ' . Κυρίως Θεοτόκον

Ρωσσίας θείε γόνε, τοις ομοεθνοίς σου και τοις
τιμώνσιν σε Έλλησιν παρέχε αεί, Λουκά θεοφόρε, την
ευλογίαν σου.

Ω μέγα Ιεράρχα, η του τέλους ώρα νύν μοι εγγίζει
και πάρεσι θάνατος, διο σοί, φρίπτων, κραυγάζω, μη
επιλάθης μου.

Δόξα.

Σαρκός μου την οδύνην, την εξ αμαρτίας, εις
ηδονήν, την του Πνεύματος, άγιε, μετασκευάζων, με ρύσαι,
Λουκά, πρεσβείαις σου.

Και νύν.

Σκεπάσασα, Παρθένε, τους εξορισθέντας εκ της Εδέμ, ανακτήσαι βοήθησον ποθεινοτάτην πατρίδα ως θεία σύμμαχος.

Είτα τα Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν εστιν ως αληθώς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρωσ, Θεόν Λόγον τεκούσα την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Της Συμφερουπόλεως τον καλόν του Χριστού ποιμένα, την κρηπίδα των ιατρών, τον επικουρίαν τοις πάσχουσιν ταχέως παρέχοντα, εν ύμνοις Λουκάν τιμήσωμεν.

Χαίρει Συμφερούπολις πανδημεί εν Κυρίω, πάτερ, η κατέχουσα τα σεπτά θεία λείψανά σου ως τίμιον και μέγα θησαύρισμα και σέβας, Λουκά θεόπλουτε.

Χαίροις της Ρωσσίας θείος βλαστός και των ασθενούντων συμπαθέστατος ιατρός, χαίροις αθεΐας, Λουκά, ο καθαιρέτης, ο χάριτας θαυμάτων πάσι δωρούμενος.

Ύασαι καρδίας και οφθαλμών και νεφρών την βλάβην, ατεκνίαν, Λουκά σοφέ, όγκους εγκεφάλου, μελών παραλυσίαν, καρκίνον, λευχαιμίαν και νευροπάθειαν.

Πάσαι των αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον... Ότι σου εστιν...

Απολυτίκιον: Τον συνάναρχον

Ιατρών το αγλάϊαμα και το καύχημα Ιεραρχών τε και κλέος της Εκκλησίας Χριστού, τον Ποιμένα τον καλόν Συμφερουπόλεως, θείον Λουκάν, τον ιατρόν, εν ωδαις πνευματικαίς υμνήσωμεν γηθοσύνης, ότι πηγάζει πλουσίως των ιαμάτων τα χαρίσματα.

Ο ιερεύς μνημονεύει και ποιεί μικράν απόλυσιν...

Είτα το παρόν: Ήχος β΄ . Ότε εκ του ξύλου

Δεύτε οι χοροί των ευσεβών πίστει μεν προσδράμωμεν τάχει τω θείω τούτω Ναώ του λαμπρού ακέστορος και αναργύρου Λουκά, προσπεσόντες δε άπαντες αυτού τοις λειψάνοις, χάριν αιτησώμεθα ιατρικήν παρ΄ αυτού, ότι ούς ευήκοον τείνει, αντιλαμβανόμενος πάντων θεραπευτικώς ως ευπαράκλητος.

Δέσποινα πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου,
και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του
Θεού φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

